

Herremand og Dater.

Fortælling af
Carit Etlar.

(Fortsat.)

Da Kirken var færdig, syntede Søren Graa sig, redte sit Haar ned i Panden, og et nyt blaat Fortskæde op på den ene Side og gik hen til Raadstuen. Henning fulgte bag efter med en Tommestok under Armen. Byraadet var samlet, Søren stulde høje sit Arbejde betalt. Regningen, han bragte med, stod hans Tilstaaelse for Pengene, men da stulde modtage dem, buksede han og sagde:

"Jeg vil ingen Penge have. Vorherre har i mange Aar velsignet min Gjerning, derfor gør jeg dette Arbejde, ham til glede. Men jeg vil nok have det optegnet i Kirkebogen, at det var mig, som kommede Alteret her i Byen."

Næste Aar blev Søren Graa valgt til Raadmand i Bejle, han vægredte sig ved at modtage denne Post, men Aaret efter blev han efter valgt, og denne Gang var Borgerne hjem til hans Hus og sagde, at det ikke nyttede, han undslag, det stulde nu være, som de havde besluttet.

Henning var imidlertid blevet Mand, og var Sørens dygtigste Arbejder og blevet taget paa Raad med, hvor Gang var nyt og vigtigt skulde begyndes.

Den Mand, der lagde dette Barn den for vor Dør, mente os det ikke ilde," sagde Søren til sin Hustru.

En Pinsemorgen gik Henning ind til Søren og forlangte at faa ham i Tale i Rum. Søren Graa aabnede Døren til Storstuen, der stod hans Hustru og banglede Toj med et Manglebrett, til Midagen.

"Stal hun ogsaa gaa ud?" spurgte han. "Hun har ellers i mange Aar ikke paa alt, hvad der er blevet sagt til mig."

"Mutter kan nok blive," svarede Henning, og nu rommede han sig, trak sig med Moje og begyndte saaledes:

"Jeg har noget paa min Samvittighed, som jeg har haaret paa i lang Tid, nu kan jeg ikke dølge det længere. Fra jeg var en lille Dreng, har jeg

ogsaa underligt af Else; siden jeg var stor, er det ikke blevet anderledes, som nu høre Hader og Moder tillader, saa gav han jeg hinanden Jaord, da jeg troede, at der ikke er noget i den fra hendes Side."

"Det var jo en rar Historie paa fædre Hjerte," sagde Søren. "Hvad har hon sig ind? En fattig Snedker og en Raadmands Datter? Mit Barn og en Karl, som vi tog ind den gronne Landevej, som man hører Hader eller Moder til!"

"Ja, Master har fortalt det en Gang og jeg har ikke glemt det," sagde han.

"Nej, det er vist," sagde Konen. "Men har ikke glemt det, for saa sandt som ham Køde og Klæder og drog ham Læg og Herrens Formaning, saa han lagt sig over Raad paa Sindet og altid stillet sig som en reisklassen."

"Hvad hjälper det i den Sag? Har jeg noget at sætte Bo for? Hvad ved du, kan han? Der henvi staar en øst, den gjorde jeg til Meistersykkelen, og tag Maal og gør Mage til.

"Kan han føde en Hustru?"

"Jeg kan arbejde," sagde Henning fuldstændig, "og jeg har stor Lust til minning, Master ved det nok. Forresten jeg ingen Ting."

"Ja, men det gjør min sel jeg," sagde Søren, og lagde sin Haand paa Hens Stulder. "Jeg har kun en eneste øst, og stulde have brugt min Hovdlig, hvis ikke hun funde saa det, behøver. Hvad har fortalt mig i?

"Hvad hjälper det i den Sag? Hvad ved du, kan han? Der henvi staar en øst, den gjorde jeg til Meistersykkelen, og tag Maal og gør Mage til.

"Bryllupsfesten varede løbvanlig i to Dage. Den første Dag samledes man om Morgen, spiste og drak og gik deretter til Kirke, spiste siden til Middag i Brudehuset og holdt om Astenen Dans paa Raadstuen. Dagen efter mødte Gjæsterne om Middagen, spiste og drak og dansede om Astenen, men til denne Dag medbragtes Gaver af Maal og Drifte, hvad enhver selv vilde, konstent undtagen. Det var forbudt. Tredjes Dagen havde Brudgommen Lov til at tage nogle gode Venner hjem med sig om Astenen, da spiste de Leoningerne fra foregående Dage.

Hvis nogen overtrædte disse Bestemmelser, som med saa og uvalgelige Forandringer gjaldt for enhver By, blev han efter de tidlige Necesser sat i Bode af ellen Mark dant til Kongens Kasse og til Tonder Sild til Byens.

Om Astenen var Bryllupet var alt bereedt i Sørens Hus. Master havde selv gjentagne Gangs været inde i Røftekenet og smagt paa de forskellige Retter, og det Driftevarerne, smilte til alt og givet sit Bisfalb til alt. Binduerne ved til Gaden stod aabne, Sang og Lætter lod indenfor, nu dæksede de Bordene til Henning et Blit og et Smil, som sagde endnu mere.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødstribet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

saa Prædiken er til Ende, og Degen har baaret Tavlen om, gaar han over til Kvindfolkenes Stol og byde Else Haanden, deraf kan Menigheden se, at i er Fæstefolk. Naar vi faa saa spist til Middag, kan han og hun spise op til Ølkjænkenes Bod i Norrelkov og hore lidt paa Manden, hvilket paa Øst, saa ved Øst i Baen, at vi har givet vojt Minde. Til alle Ejeres Dag skal eders Bryllup staar, da stirrede Moner og jeg Ringe, men det saer jeg ham, hans Mesterstykke skal være særlig orindende."

III.

Søren Graa gjør Bryllup.

Alle Ejeres Dag, som er den anden November, var Hennings Mesterstykke færdigt. Søren Graa havde en hel Del at udsætte derpaa, det var ikke nær saa godt som hans egen Dragtiste, men naar han var alene, listede han sig dog til at betragte det nojere, saa hør godt Skusferne passeret, og glædede sig over den Omhu og Dyrkighed, hvormed alt var udført.

Otte Dage før den bestemte Frist blev hele Huset stuket, bonet og falster, Søren var blevet Vassoldermand det Aar og havde stuket Snedkernes høre Fane ud igennem Halmtaget. Dagen før Brylluppet blev Gaden fejet og bestroet med hvidt Sand og Grankoste, Raboerne bevidste ham den samme Oprørssomhed og bestroede ligeledes deres Horte. End langere nede i Gaden blev der stillet et Bord ud, det skulle næste Morgen besettes med Maal og Oldunk, og deraf blev der da efter gammel Stikstænk for Brudestaren, naar den gik forbi. Bin maatte ingen Borger byde ved deres Bider under en Bode til Byens Hospital.

Flera Dage før Festen var Henning og Else i deres bedste Pynt og med hinanden i Haanden gaande om for at indbyde deres Bekjendte og gode Gæster til Bryllup. De stulde hilsne saa stiftig fra Hader og Moder og hede dem mode Klætten til om Formiddagen, for at der kunne blive Tid til at faa lidt at spise, før de drog til Kirke.

Borgelige Bierer blev ellers fuldfyldedes om Søndagen efter Højmesse, men da Søren Graa var Raadmand, sik han Lov til at holde Elses Bryllup paa en Hoerbag, for at de kunne blive viede alle Ejeres Dag, som han havde ønsket. Efter Gjæsterne blev også Byens fire Stileman med tilslagte at møde i betimelig Tid. De stulde forst høre lidt Musik uden for Brudehuset og der efter gaa i Spidsen for Toget, naar det drog til Kirke. Endelig blev der indbudi til Horgangskløner, som benyttedes ligesom Melens Dragtsfruer til Staffere ned Maaltiderne og til at berede de tyve Hade hold Maal og fem varme Retter, som den ældre Mæres tilslor Borgerne at sætte paa Bordet. I Bryllupsstæren gik disse Horgangsklöner næstefør Spillemandene, foran Brud og Brudgom.

Som Raadmand havde Søren Lov til at indbyde fire og tyve Par Øst, samtidig med kan han? Der henvi staar en øst, den gjorde jeg til Meistersykkelen, og tag Maal og gør Mage til.

"Bryllupsfesten varede løbvanlig i to Dage. Den første Dag samledes man om Morgen, spiste og drak og gik deretter til Kirke, spiste siden til Middag i Brudehuset og holdt om Astenen Dans paa Raadstuen. Dagen efter mødte Gjæsterne om Middagen, spiste og drak og dansede om Astenen, men til denne Dag medbragtes Gaver af Maal og Drifte, hvad enhver selv vilde, konstent undtagen. Det var forbudt. Tredjes Dagen havde Brudgommen Lov til at tage nogle gode Venner hjem med sig om Astenen, da spiste de Leoningerne fra foregående Dage.

Hvis nogen overtrædte disse Bestemmelser, som med saa og uvalgelige Forandringer gjaldt for enhver By, blev han efter de tidlige Necesser sat i Bode af ellen Mark dant til Kongens Kasse og til Tonder Sild til Byens.

Om Astenen var Bryllupet var alt bereedt i Sørens Hus. Master havde selv gjentagne Gangs været inde i Røftekenet og smagt paa de forskellige Retter, og det Driftevarerne, smilte til alt og givet sit Bisfalb til alt. Binduerne ved til Gaden stod aabne, Sang og Lætter lod indenfor, nu dæksede de Bordene til Henning et Blit og et Smil, som sagde endnu mere.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

"Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Søren Graa stod og synede ube i Gangdoren, syntelig stod i en ny blaa og rødsribbet Hvergarns Køfte, paa Hos vedet en ulden, rød Rathue med en stor Duff i.

Smæld og Smuld.

J Zoologisk Have. — Haer, hvorfor falder man egentlig dette Vor for en Kamel?

— Hvorfor? Fordi det kan leve syv Dage uden at drikke!

— Men, ja, det kan ikke, Raame, Vi er ganske og meget jævlig jævlig.

— Dr. J. P. McCleans Liver og Kidney Pills (Smaapiller.)

Bindel, Blod-dørgift, **Hebel Doktorregning og Begravelseskoster \$200;**

De Wits Little Early Risers koster 25 Cts. — **W. S. — M. Sjöholm.**

En Anelse. Assesoren (efter et langt Forhør): Naar, tilstaa nu, at De har begaet Meneed. Det er jo til Desres eget Bedste at faa Ende paa Saugen:

— Atlagde: Det faa! De lie, — hva? Hr. Assesoren? De vilde vist gjerne hjem til Middagsmaden? — Nej, den gaar ikke!

— Selv ors. Kvæghandleren: Jeg har al rig seet saa usælt et Kvægmark i mine Dage! Haade Petersen og jeg ikke varer det, saa havde der ikke varer et ordentligt Kærtur paa Markedet.

Kotarb. Honedgigt, Gig og Reste Sygdomme næmmer fra uret Blod. Reste, forbedre ved De Wits Saraparilla. Gjenundens Hælbred. — **M. Sjöholm.**

— Det har sin gode Grund: Hendes nye Gebis sidder endnu ikke rigtigt fast!

Dr. N. Rosenberg Co. i Chicago er bestynt over hele Amerika for den særprægtige Helsepulpe Maade hvorpaa det bestebes ligeledes deres Kjærlighed. Lidt længere nede i Gaden blev der stillet et Bord ud, det skulle næste Morgen besettes med Maal og Oldunk, og deraf blev der da efter gammel Stikstænk for Brudestaren, naar den gik forbi. Blot en Ville hør Dots, og 40 Pillar i en Palle, nok til at være en øvinet Familie i et Aar. — Apotheket Sjöström, Dannebrog, Rebr.

— Det er Moden nu at tage De Wits Little Early Risers mod Lever: va. M. Sjöholm.

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkellener støvret: "Et soldt Bad 3

— Det er vist Bad. En det Høje el. losgerende Herre faldt i det i Gaarden værende Springvand. Overkell